

Djamil Zenasni, zetelmaker en stoffeerder (Brugge):

“Eerst een beetje verliefd zijn, anders werkt het niet”

Christina Van Geel, Stem & Pen

Djamil Zenasni houdt van schoonheid, van zachte stoffen en van kaas. Hij begon zijn ondernemend leven als kaasmaker, nu maakt en stoffeert hij zetels, hij renoveert huizen en baat een B&B uit, 'LA Maison Zenasni' in hartje Brugge. Het hart is trouwens betrokken in alles wat hij doet. De 'coup de coeur' stuurt zijn dromen en bepaalt zijn pad. Hij houdt van het leven. Dat hij via zijn werk schijnbaar versleten dingen en huizen een tweede leven kan geven, creatief, maar altijd met respect voor de ziel van het origineel, dat maakt hem gelukkig. Dwaal even mee door de kleurrijke ziel en onderneming van Djamil Zenasni.

foto Jan

Djamil Zenasni: Ik ben geboren in **Algerije**, maar ik was amper vijf jaar toen mijn ouders naar België kwamen. Ik heb dus weinig herinneringen aan mijn kindertijd in mijn geboorteland. De jaren erna gingen we er wel elk jaar met vakantie, terug naar de familie. Tot de burgeroorlog uitbrak in 1991. Die heeft tien jaar geduurd, toen was het niet veilig om het land te bezoeken. Ik kom er telkens heel graag, maar Algerije is geen toeristisch land. Het socialisme is sinds de onafhankelijkheid in 1962 de staatsdoctrine. Algerije heeft zich lang van de buitenwereld afgesloten, het land was ongevoelig voor toerisme. Nu voel je daar langzaam en voorzichtig verandering in komen. Maar het is nog altijd een heel ander land dan de buurlanden Marokko en Tunesië. Als kind wilde ik graag acteur worden of comedian. Ik vertel graag mopjes en ik lach graag, nog altijd. Ik was een verlegen kind, maar de lach vond ik toch altijd heel belangrijk. We lachen allemaal veel in mijn familie, de Algerijnse zon straalt verder in ons.

Ik heb veel geleerd van mijn ouders: dat je nooit mag opgeven bijvoorbeeld. Mijn ouders waren ook ondernemers. Toen ik een kind was hebben ze in Brussel de eerste hamam geopend. Dat was toen heel nieuw in België. Ze hebben er hard gewerkt en het is een succes geworden. Mijn moeder is nu 82, enkele maanden geleden heeft ze de hamam verkocht.

Maar tot die tijd is ze er blijven werken.

Ze deed het zo graag, waarom moest ze stoppen?

Ze hebben me ook geleerd dat je het ijzer moet smeden als het heet is. Je moet nu leven, niet uitstellen tot morgen wat je vandaag kan doen. Als je een waardevol project hebt, ga ervoor en hou vol. Ze hebben me geleerd om mijn dromen te herkennen en te volgen. En wat ik doe, wil ik ook goed doen en voldragen. Ik verander niet om de zes maanden van idee of project. Dingen groeien natuurlijk wel. Naast het stofferen van zetels renoveer ik huizen en in Brugge baat ik ook een B&B uit, maar dat zit allemaal in dezelfde lijn. Het ene project leidt heel organisch tot het volgende.

Mijn ouders zijn in België gekomen met heel weinig geld. Maar op eigen kracht hebben ze iets heel moois van hun leven gemaakt, dat is een belangrijke les voor mij. Ik geef niet op, ik ben een doorzetter, dat hebben ze mij geleerd.

Traag maar solide

Na mijn studies economie ben ik kaasproducent geworden in een coöperatieve kaasmakerij **Het Hinkelspel** in Gent. De voedingssector heeft me altijd geboeid. En kaas is een mooi product. En lekker! (lacht) In de coöperatieve maakten we kaas uit biologische rauwe melk. We waren met zes. Iedereen werkte op hetzelfde niveau,

iedereen was gelijk, zonder baas. We hadden het hele proces in eigen handen: van de fabricatie tot de verkoop. Dat was een heel fijn gevoel. Ik heb veel geleerd van de mensen in de kaasmakerij. Omdat we alles van naaldje tot draadje zelf deden en alles zelf moesten beslissen. Ik heb er leren ondernemen.

Zo werk ik nu nog altijd: elke zetel die ik stoffeer werk ik met eigen handen af van begin tot einde, en ik verkoop ze in mijn eigen winkel. Geen grote hoeveelheden, geen massaproductie, dat interesseert me niet. Kwaliteit vind ik veel belangrijker dan kwantiteit. En ik hou graag voeling met de dingen die ik maak. Ik werk traag maar solide en dat is gezond.

Ik wil me ook niet verbinden aan grote ketens voor de verkoop van mijn zetels. Ik zou veel sneller veel groter kunnen worden, maar het zou me ook afhankelijk maken van één grote klant en dus ook veel kwetsbaarder. Ik hou van mijn onafhankelijkheid en van mijn vakmanschap.

Coup de coeur

De 'coup de coeur' is heel belangrijk voor mij. In alles wat ik doe moet mijn hart betrokken zijn. Als die eerste 'coup de coeur' er niet is, dan begin ik er niet aan. Eerst het hart, en daarna geeft het verstand er zijn goedkeuring aan. Want ik stort me natuurlijk niet blindelings en zonder na te denken in nieuwe projecten. Maar ik moet toch altijd eerst een beetje verliefd zijn. Het moet goed voelen, anders werkt het niet. Af en toe koop ik in Brugge huizen op die ik dan renoveer. Ook op die huizen moet ik altijd een beetje verliefd zijn. Het moet klikken tussen mij en de ziel van het huis. Daarvoor vertrouw ik sterk op mijn intuïtie.

En zoals de 'coup de coeur' mijn gids is, zo is creativiteit de motor in mijn leven. Die creativiteit kan ik kwijt in het stofferen van zetels en wanneer ik huizen renoveer. Ik ben er trouwens van overtuigd dat een goeie ondernemer sterk is op drie fronten: overweg kunnen met financiën,

voldoende technisch onderlegd zijn en echt goed zijn in zijn of haar vak. En tenslotte, de creativiteit moet stromen. Die creativiteit laat je ook toe om alert te blijven, om voeling te hebben met de veranderende wereld en jezelf van tijd tot tijd te vernieuwen.

Mijn persoonlijke toegevoegde waarde

Soms komen mensen hier met een oude versleten zetel van hun oma, een erfstuk waar ze geen afscheid van willen nemen. Dat zijn vaak stukken met een grote emotionele waarde, een mooie herinnering. Het maakt me blij als ik zie dat ik die mensen gelukkig kan maken door die zetel opnieuw tot leven te brengen. Huizen en dingen die op het eerste gezicht versleten zijn een tweede kans geven, creatief maar altijd met respect voor wat geweest is, dat is voor mij een heel belangrijke meerwaarde in alles wat ik doe. Het is mijn persoonlijke toegevoegde waarde.

We zouden ons allemaal meer bewust moeten zijn van onze toegevoegde waarde. Een verpleegster in het ziekenhuis, iemand die bij de stadsdienst paspoorten overhandigt, een leraar,... iedereen is belangrijk en betekent iets voor de ander. Maar je moet wel durven gaan voor je roeping, je droom. Dan heb

je een mooi leven, wat je ook doet. Dat je ergens goed in bent en een diploma haalt is zoveel belangrijker dan je plek op de sociale ladder. Ik denk dat mijn afkomst me daarin stuurt.

Als ondernemer heb ik al veel kansen gekregen en mooie momenten meegemaakt. Ik vind het belangrijk om de maatschappij ook iets terug te geven. Daarom werk ik bijvoorbeeld elke donderdagmiddag als vrijwilliger bij **Poverello**. Daar vind ik rust in.

Schoonheid kan de wereld redden

Ik omring me graag met schoonheid. De wereld is soms een kille en gewelddadige plek. Ik vind het belangrijk om mezelf te omringen met mooie dingen en zachte materialen. Ook daarom doe ik wat ik doe: ik werk graag met mooie, kleurige en aangename stoffen. Ik hou bijvoorbeeld ook enorm van mooie kleren. Dat is echt een 'soft spot' (lacht). Ik voel me sterker en vrolijker als ik mooie kleren draag waar ik me goed in voel. De kleren maken de man een beetje zelfzekerder!

Ik ben het helemaal eens met wat Dostojevski schrijft: "Alleen schoonheid kan de wereld redden."

foto Jan